

Postanowienie z dnia 23 lutego 2001 r., II CKN 393/00

Postępowanie, w którym powód dochodzi wierzytelności uznanej przez sędziego komisarza i wpisanej na listę wierzytelności w postępowaniu upadłościowym, następnie prawomocnie umorzonym (art. 355 § 1 k.p.c. w związku z art. 170 § 1 rozporządzenia Prezydenta RP z dnia 24 października 1934 r. – Prawo upadłościowe, jedn. tekst: Dz.U. z 1991 r. Nr 118 poz. 512 ze zm.), podlega umorzeniu.

Przewodniczący: Sędzia SN Tadeusz Żyznowski

Sędzia SN Elżbieta Skowrońska-Bocian (sprawozdawca), Sędzia SA Andrzej Niedużak

Sąd Najwyższy po rozpoznaniu w dniu 23 lutego 2001 r. na rozprawie sprawy z powództwa Skarbu Państwa, Rejonowego Zarządu Infrastruktury w B. przeciwko Przedsiębiorstwu Produkcji i Usług „M.”, spółce z o.o. w B. o zapłatę, na skutek kasacji strony pozwanej od wyroku Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 8 kwietnia 1998 r.

postanowił uchylić zaskarżony wyrok i wyrok Sądu Wojewódzkiego w Poznaniu z dnia 6 listopada 1997 r. i umorzyć postępowanie w sprawie oraz zasądzić od powoda na rzecz pozwanego kwotę 1000 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 8 kwietnia 1998 r. Sąd Apelacyjny w Poznaniu oddalił apelację pozwanego od wyroku Sądu Wojewódzkiego w Poznaniu z dnia 6 listopada 1997 r. , zasądzającego na rzecz powoda – Skarbu Państwa, Wojskowego Zakładu Remontowo-Budowlanego w P. od Przedsiębiorstwa Produkcji i Usług „M.”, spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w B. kwotę 15 009,14 zł tytułem zwrotu kaucji gwarancyjnej przewidzianej w łączącej strony umowie o roboty budowlane, wraz z odsetkami.

Od wyroku Sądu Apelacyjnego pozwany wniósł kasację opartą na podstawie naruszenia art. 353¹ oraz 65 § 2 k.c.

W odpowiedzi na kasację powód wniósł o jej oddalenie.

W dniu 12 lutego 2001 r. do Sądu Najwyższego wpłynęło pismo pełnomocnika pozwanego z informacją, że w stosunku do pozwanego Przedsiębiorstwa ogłoszona została upadłość prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 18 lutego 1999 r. Dochodzona przez powoda wierzytelność została uznana przez sędziego-komisarza i wprowadzona na listę wierzytelności.

Postępowanie upadłościowe dotyczące pozwanego zostało umorzone postanowieniem Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 20 stycznia 2001 r.

W związku z taką sytuacją Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 170 § 1 rozporządzenia Prezydenta RP z dnia 24 października 1934 r. – Prawo upadłościowe (jedn. tekst: Dz.U. z 1991 r. Nr 118 poz. 512 ze zm.) po ukończeniu lub umorzeniu postępowania upadłościowego wyciąg z ustalonej listy wierzytelności, zawierający oznaczenie wierzytelności oraz sumy na jej poczet przez wierzyciela otrzymanej, jest tytułem egzekucyjnym przeciwko upadłemu.

W rozpoznawanej sprawie zatem powód dysponuje tytułem egzekucyjnym w stosunku do pozwanego Przedsiębiorstwa ze względu na uznanie przez sędziego-komisarza i wpisanie dochodzonej wierzytelności na listę wierzytelności, a następnie umorzenie postępowania upadłościowego. Merytoryczne rozstrzygnięcie sprawy doprowadziłoby do tego, że powód dysponowałby dwoma tytułami egzekucyjnymi przeciwko pozwanemu, dotyczącymi tej samej należności. Z tego też względu niedopuszczalne byłoby wydanie orzeczenia, a taka sytuacja nakłada na sąd obowiązek wydania postanowienia o umorzeniu postępowania (art. 355 § 1 k.p.c.).

Możliwość umorzenia postępowania przez Sąd Najwyższy przewiduje art. 393¹⁶ k.p.c. Zgodnie z tym przepisem Sąd Najwyższy uchyla wydane w sprawie wyroki i umarza postępowanie (lub odrzuca pozew), jeżeli istnieje podstawa do umorzenia postępowania (lub pozew podlegał odrzuceniu).

Z powyższych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji; o kosztach orzeczono zgodnie z art. 98 § 1 i 108 § 1 k.p.c.

